

IFARUL ESTIL

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. No. 20

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15. X. 1937

MĂRTURIA MEA

O mărturisire personală făcută de generalisimul chinez, Chiang Kai-Shek.

zboiul chino-japonez a făcut vorbească foarte mult de comandantul suprem al armatei și statului chinez, generalul Chiang Kai-Shek. De atunci am găsit de bine să public mai jos mărturisirea făcută de acest bărbat de stat creștin cu privire la credința sa în Hristos. Acesta a făcut această mărturisire în primăvară, în Vinorea Mare.

Nota Redacției.

Fără credința religioasă nu poți trăi cum trebuie, viața. Chiar și faptele omenesti, mari sau mici, e greu să reușești fără credință. De multeori, în fața împotrivirii și a pericolului posibil, muritorii, suntem ispițiți să retragem și să ne părăsim lăsa jumătatea lui. O astfel de lipsă de încredere în noi înșine se cerește de multeori lipsei unei credințe religioase puternice. Sunt acum creștin de aproape 20 ani și în acest timp am citit deosebit de mult Biblia. Niciodată nu mi s-a părut Biblia așa de interesantă înainte ca și în timpul celor două săptămâni de robie în China. (El vorbește aici despre arestarea sa în anii trecuți de către alți generali, cari, după ce au vădit memoriile sale secrete, s-au înat de ce au făcut și i-au dat un titlu. Nota Red.). Această înplănire nefericită a venit peste mine pe neașteptate și m'am găsit dată arestat, fără nimic și înien lângă mine dintre ai mei. Am cerut dela răpitorii mei un singur lucru: Biblia. În singurătatea mea am avut o mare ocazie să citesc și să cuget. Mărima iubirea lui Hristos au luminat pentru mine cu o nouă inspirație, făcându-mi puterea să lupt împotriva răului, să biruesc ispitele și să stau lângă dreptate.

Sunt într'adevăr recunoscător tuturor fraților mei creștini cari

s'au rugat neîncetat pentru mine. Am simțit un sprijin puternic din aceste rugăciuni și pentru aceasta le mulțumesc și slăvesc pe Dumnezeu.

Nu pot înșira toate virtuțile lui Hristos. Astăzi, fiind Vinorea Mare, vreau simplu să explic vreo câteva lecții pe cari le-am scos din suferințele lui Hristos. Cuvintele lui de pe cruce sunt moștenirea noastră. Cerând iertare pentru dușmanii Săi, El a strigat: „Tată, iartă-le, căci nu știu ce fac!” Intr'adevăr mare este iubirea lui Hristos! În toate cugetările mele aceste cuvinte mi-au venit iarăși și iarăși în minte și m'au înzestrat cu un sprijin spiritual bogat.

Pentru adevărarea acestui lucru, vreau să arat câteva din întâmplările mele din Sian. Înainte de a merge a doua oră la Shensi, am știut că gânduri rele și lucrări neobișnuite se petrec în rândurile armatei de acolo. Prima sem de rapoarte despre intrigi și pornirile revoluționare cari amenințau să strice unitatea statului. Prietenii mei apropiați m'au sfătuit să nu mă duc acolo, dar eu am răspuns: „Acum, când țara noastră e unită și temeliala statului așezată, comandantul suprem al armatei are răspunderea să conducă și să lumineze și dela această datorie nu se poate retrage. Mi-am pus sufletul și corpul în serviciul statului și nu pot lua în considerare siguranța mea personală”.

După Noul Testament, Hristos, când a intrat ultima dată în Ierusalim a știut limpede pericolul care îl așteaptă, dar a intrat biruitor pe un asin, fără frică și fără grijă. Ce nobilime! Ce curaj! Cât de mică e viața mea față de a Lui! Atunci de ce să șovăiesc?

Iubirea mea față de armată a fost așa de mare ca și iubirea în-

tre frați și această dragoste m'a dus în inima răscoalei. Această nepăsare față de pericol când a fost vorba de datorie, a pus pe grijă guvernul, a înspăimântat poporul și a făcut pe creștini să se roage pentru mine. În mijlocul acestor încercări înțelegerea mea a crescut și iubirea mea s'a înmulțit.

După arestarea mea, răpitorii mei mi-au prezentat condiții și cereri, cu vorbe ispititoare, cu amenințări de bătaie și de chin și cu o judecată publică în fața „Frontului Poporului”. Am fost amenințat din toate părțile de pericol, dar n'am cedat. Credința mea în Hristos a crescut. În aceste împrejurări ciudate mi-am adus aminte de cele 40 de zile și nopți din pustiu în cari Isus a fost ispitit, de rugăciunea lui în grădina Ghetsimani și de nedreptățile făcute la judecarea Lui. Am păstrat în minte neîncetat rugăciunea Lui de pe cruce pentru dușmanii Săi.

După sfârșitul acestei răscoale din Sian, conducătorii ei, cunoșcându-și faptele trădătoare și neînțelepte, s'au temut. Amintindu-mi că Hristos ne-a cerut să iertăm pe cei ce ne fac rău dacă se pocăiesc până de șaptezeci de ori câte șapte, am simțit că ei trebuie să aibă ocazia să înceapă o viață mai bună. În același timp m'am simțit foarte nemulțumit cu mine însumi că viața mea n'a fost așa de nobilă ca să influențeze pe supușii mei și să-i îndrepte spre bine.

După Christian Herald

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 20. 15. X. 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:

Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Am hotărît să facem FARUL săptămânal cu rugăciunea și dorința sinceră ca, prin aceasta, lucrarea măreață a lui Hristos să primească un puternic ajutor. Suntem convinși că FARUL săptămânal va fi o mare binecuvântare pentru biserică, familie, predicatori, credincioși și necredincioși.

Acum însă, vrem să vedem ce spun abonații despre hotărîrea noastră. Ne vom bucura dacă ne veți scrie și suntem gata să publicăm în FARUL părerile cari ne vor fi trimise.

Pentru răspândirea FARULUI ne trebuie un REPRESENTANT în fiecare biserică baptistă din țară. Vrem să găsim în fiecare biserică un frate cu dragoste față de Domnul și lucrul său, care să viziteze fiecare familie baptistă, îndemnând-o să se aboneze la foile noastre. Însă în lucrul acesta avem nevoie de ajutorul fraților predicatori. Numai ei ne pot ajuta aci. Mulți din predicatori pot fi ei înșiși și mulți sunt deja REPRESENTANȚI ai foilor noastre. Dar acolo unde ei nu pot face acest lucru, sunt rugați să găsească, în fiecare biserică, un frate care să fie reprezentant al FARULUI. Toată biserică să știe că acest frate reprezintă foile noastre în mijlocul ei. Dănsul să înceapă să adune abonamente pe 1938 și, cu prima scrisoare, să ne informeze că e ales ca reprezentant al nostru. Noi îi vom trimite toate îndrumările despre felul cum trebuie să lucreze.

Am făcut de multeori socotelile și nici-cum n'am putut găsi o cale ca să scoatem FARUL săptămânal cu un abonament mai ieftin de 100 lei și să nu ajungem la faliment. În Germania sunt 72.000 de bapțiști și ei plătesc pentru un abonament la foaia lor săptămânală 240 lei în banii noștri. Nu se poate ca fiecare familie credincioasă din România să dea 100 lei pentru o foaie săptămânală? Nu se cheltuiască multe sute de lei pe lucruri mult mai puțin valoroase? De aceea credem că abonații noștri ne vor înțelege și vor sta alături de noi în lupta pentru răspândirea acestei foi creștine.

Presă și apărarea credinței noastre

Niciodată credința și confesiunea noastră n'a fost atacată și batjocorită ca și azi. Se răspândesc sute de mii de broșuri împotriva noastră. În ziarele mari din capitală și în cele din provincie găsești aproape zilnic articole în cari suntem insultați și acuzați de cele mai grave păcate. Se țin conferințe și discursuri și se organizează o luptă sistematică împotriva bapțiștilor.

Suntem făcuți trădători, van-duți străinilor, francmasoni, comuniști, păgâni, dușmani ai neamului românesc, unelte ale Alianței Israelite, scule în mâinile ungarilor, cel mai mare pericol pentru stat, dușmani ai armatei, tulburători ai ordinii publice, răspânditori de anarhie religioasă, morală și politică, etc. etc.

Pe de altă parte drepturile noastre sunt călcate în picioare de diferite autorități și se dau ordine și decizii cari tind să ne răpească libertatea de a sluji pe Dumnezeu.

În fața acestei stări nu putem sta nepăsători. Istoria creștină ne spune că creștinii primitivi, când au ajuns într-o astfel de stare, s'au apărut. Nu cu forța, nici cu răsbunarea, ci cu arma cuvântului scris. Ei au compus o mulțime de APOLOGII sau „Aparări”, în cari au combătut toate acuzațiile nedrepte și și-au arătat credința și viața lor. N'ar fi rău dacă s'ar găsi cineva și acum care să facă o „apologie” baptistă.

Dar noi avem azi o minunată armă de luptă pentru apărarea credinței noastre, pe care n'au avut-o primii creștinii, **presa sau foile**. Pe vremea aceea nu existau foi zilnice, săptămânale, etc. Azi însă, poți avea o foaie care să combată la timp și neîncetat orice atac și să informeze lumea în chip exact despre convingerile, viața și lucrarea noastră. O astfel de foaie merge repede în toate colțurile țării, ducând cu sine adevărul care alungă minciuna și falsitatea.

Un motiv principal pentru care suntem tratați rău la noi în țară, e că nu suntem cunoscuți. Mulți oameni de bună credință, dar informați greșit, sunt împotriva noastră. Aceștia, dar ne-ar cunoaște, și-ar schimba atitudinea. Și cel mai bun mijloc pentru aceștia e o foaie mare, puternică și răspândită.

O astfel de misiune va îndeplinească FARUL CREȘTIN. Vrem să facem din el o mare foaie săptămânală, care pe lângă te scopuri sfinte, să-l ajute pe acesta de a apăra credința noastră împotriva dușmanilor și să formeze lumea exact asupra credinței noastre.

Dar pentru aceasta ne trebuie sprijinul și cooperarea unora dintre frații din țară. Fără sprijinul Dvoastră, iubiți frați, nu putem face nimic. De aceea vă rugăm să ajutați în numele Domnului pentru să ajuta să ajungem la următoarele lucruri în 1938:

1. **Toți abonații să-și reînnoiască abonamentul.** Ar fi una dintre cele mai mari lovituri pentru lucrarea a Domnului, dacă când facem FARUL săptămânal unii abonați ne-ar părăsi. **Vine să credem că vreun abonaț va fi în stare să facă acest lucru!** Totuși îndemnați-vă să ajutați alții la reînnoirea abonamentelor.

2. FARUL să ajungă în toate familiile baptiste. Apelăm la predicatori să ne ajute să cerem în această iarnă **fiecărei familii baptiste să se aboneze la FARUL CREȘTIN**. Acest fapt va trezi fiecare familie baptistă la o altă viață mai intensă și mai zeloasă și mai darnică în **unele foi atârnă de mulțimi de abonaților ei.**

3. Să câștigăm cât mai mulți abonați din rândurile celor care sunt bapțiști. Pe această cale ne vom ajunge să ne cunoaștem și să ne vor mai crede pericolul nostru.

Reînnoim deci rugămintele noastre către toți ceice iubesc pe Domnul chemându-i să se mearse ajutorul nostru pentru a face FARUL o puternică foaie care să rare a credinței noastre!

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserică
și familii găsiți
la

Francisc

K e c s k e

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 10

INAINTE, MEREU INAINTE!

De Ion Durostoreanu

„...alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus”.

Filip. 3.12-14.

portile Damascului, Hristos a apărut pe Saul din Tars. În timp ce glasul Domnului a spus urechea și inima lui, s'a arătat toată ființa sa fariseică în o păzire cu multă grijă. În sfârșit, Domnul, deveni slava lui. De acum, Pavel alerga înainte, să câștige premiul fericirii. Pentru acest premiu „câștigat înainte”, „caută să-l apuce aruncând spre ce este înaintea”. Totul: simțămintele, porniri, voința și lupta sa, erau puse în joc.

I sunt puterile ce-l îndeamnă să împing pe Pavel spre a câștiga. E o nemulțumire înădă, o nepotolită frământare, cari nu-l fac să se amească cu cele câștigate până acum. „Încă nu am câștigat” „Eul” „încă n'am ajuns desăvârșit”. O, binecuvântată frământare! Pavel nu-i mulțumit de sine. Încă n'a câștigat cea mai înaltă înștințintă; încă n'a biruit ultima înșpită; încă n'a învins cea mai dură încercare, încă n'a doborât desăvârșita asemănare cu rău; strălucirea comoarei viitoare încă n'o stăpânește din plin: ceea ce dă impulsul neliniștii, pentru viața și lucrarea sa încă.

„Căutorul care vâpșește gardul, mulțumit de lucrarea sa, pictor talentat însă, când a terminat lucrarea, nu e mulțumit, și pornește mereu înainte, spre desăvârșire.”

„Că nu am câștigat premii!” este cuvinte nu sunt tânguiți, suflet lipsit de credință, îndoiitor de lume și de păcat. Nu mai dovedesc, că rostitorul nu se socotește între cei desăvârșiți, sfârșiți, cari niciodată nu au de învățat, mulțumiți de viață. Vorbim cu îngâmfare de ceea ce „avem”, și rareori vorbim despre ceea ce „nu avem”. Pavel se rușinează s'o spună de „Trebue să-mi încordez toate puterile, ca să alerg spre țintă; încă n'am atins-o”. Astfel vorbi numai acclia, care e înecat atât de robia cărnii, cât și de supra-spiritualizare; așa vorbesc creștinul smerit, sincer, a

cărui țintă e cerul și al cărui drum trece prin lumea aceasta. Oamenii cei mai buni, cei mai deștoinici și cei mai nobili, nici nu vorbesc despre cele ce au înșptuit. Fața de cele ce au mai rămas să înșptuiască, ei s'ar simți rușinați să se laude cu bucătăliile lor de înșptuirii.

Odată, un mare sculptor, fusese găsit de un prieten al său, scădat în lacrimi. Intrebat de pricina lacrărilor, artistul îi răspunse: „Privește statuia! Într'ânsa mi-am atins idealul, și de aceea mă tem că am atins culmea operei mele. De acum mă așteaptă coborârea în jos!” Creștinii cari se asemuiesc tot mai mult cu Hristos, sunt tot mai mult pătrunși de **marea neasemănare care este între ei și divinitatea lor Domn.** În fața lui Dumnezeu, nimeni nu se poate lauda! Înaintea oamenilor, o pot face chiar mulți; înaintea lui Dumnezeu însă, nu! În fața Sa, „Eul”, chiar și „Eul religios” și „evlavios”, trebue să se coboare de pe tron.

Chiar dacă Pavel încă nu și-a atins ținta desăvârșirii și n'a câștigat încă premiul ceresc, totuși, a fost **„apucat de Hristos”**. Acest fapt, era a doua putere ce-l împingea înainte și în sus. O veste bună, o muzică înălțătoare ne pot cuceri. Aici e însă, ceva mai mult decât o simplă mișcare a simțurilor. **O persoană** cucerise pe Pavel și-i câștigase inima. De dragul lui Hristos, el își pierduse viața. Și nu învățăturile și viața frumoasă a Domnului Isus au cucerit inima lui Pavel. **Nu-mai inima poate cuceri inimă.** Acea inimă sângerândă, rănită de moarte, muribundă a Mântuitorului, cucerise inima lui Pavel. De aceea, acum trăia în el gândul și duhul lui Hristos; ceea ce „iubire a lui Hristos” care îl împingea cli-pă de cli-pă să alerge spre cucerirea comoarei veșnice. Se înțelege: ceea ce mă cucerește, se transformă în putere care împinge hotărârea și lucrarea mea. De aceea, viața noastră de fiecare zi, va mărturisii gradul în care am fost cuceriți de Isus. Dacă El m'a cucerit în centrul inimii mele, atunci pasiunea lui Pavel va fi și pasiunea mea: „Mă arunc spre ce este înaintea!”

Ceea ce a ușurat alergarea Apostolului, era faptul că **nu s'a o-**

prit în amorțea trecutului său. „Uitând ce este în urma mea”. **Vinovăția păcatelor sale** nu-i mai împovăra conștiința. Desigur, ori de câte ori și le amintea, îl sneru adânc, dar el căpătase îndurare și sângele împăciuitor al lui Hristos le ștersese; el stătea în fața lui Dumnezeu ca un îndreptățit, ca un iertat. Suntem noi, oare, eliberați de sub blestemul trecutului? Putem spune, cu mâna pe inimă: „Uitând ce este în urma mea?” Sunt destui creștini lipsiți de sinceritate, cari încă n'au limpezit trecutul lor, cari nu s'au expus încă pe deplin luminii dumnezeiești. Pocăința lor n'a ieșit din domeniul simțămintelor și n'a pătruns în adâncul conștiinței și voinții lor. N'au rupt-o cu trecutul. Nu se poate stărui îndejuns asupra marelui adevăr, ca **nimeni nu poate reuși să sară, oricât de mare credință ar avea, peste păcatele vechi, necăite și nemărturisite.** Mărturisește-te Domnului, îndreaptă nedreptatea săvârșită, și trecutul tău va trebui să te elibereze.

Firește, sunt unii creștini cari **scormonesc mereu**, și nici odată nu pot spune cu inima voioasă: „Uitând ce este în urma mea!” Au simțit îndurarea iertării; au cunoscut sfârșirea lanțurilor de păcate. Și totuși, trecutul pune mereu stăpânire pe gândul și simțirea lor. Aceștia să știe, că, cu toată scormonirea, cu toate lacrimile lor, nu-și vor desăvârși pocăința, dar nici iertarea nu va fi mai puternică. Ascultă: Dumnezeu a uitat de păcatele tale! Nu vrei să le uiți și tu? Această uitare, este pentru tine prima condiție, pentru a putea alerga înainte, spre premiul ceresc. Deci: uită de păcatele tale iertate de Dumnezeu!

Uitarea, departe de a fi o slăbiciune pentru creștini, este o artă sfântă, care trebue aplicată zi de zi. Pavel, **uită și de cele înșptuite în trecut.** Nu numai păcatele, dar de multe ori chiar și îndurările primite, ne pot opri din alergare. Și anume, atunci când ne odihnim pe ele mulțumiți, și ne întunecăm astfel privirea pentru alte înșptuirii mai mari și mai înalte, ne amorțim puterea de a alerga înainte. Trebuia să uite Pavel, de bisericile înfloritoare cari le întemeiasă, de numeroasele întoarceri la Dumne-

zeu cari au fost rodul mărturisirilor sale, de cunoștințele deosebite pe cari le stăpânea; dar nu în chipul ca să-i lipsească mulțumirea pentru toate aceste îndurări divine, ci în înțelesul ca ele să nu-l ispitească să se dedea lenivirei, siguranței de sine, mândriei duhovnicești. De aceea, **uită și de succesele tale din trecut!**

Și apoi, **uită și de înfrângerile suferite.** Câte bătălii n'ai pierdut în viață, și te-ai împotrivit luminii adevărului; câte hotărâri frumoase au rămas neînfăptuite, și te-ai văzut înșelat de tine însuși și de alții. **Ei bine, acum ridică-**

te și învață să uiți! Nu face legământ cu înfrângerile tale! Nu te tângui mereu de neajunsurile cari le ai, căci atunci persoana ta ajunge centrul preocupărilor tale, „carnea” e hrănită de tine, și „Eu!” tău îl crești tot mai mare și mai puternic. Cele mai multe din înfrângerile tale se datorează faptului, că ai uitat „să privești la începutul și Desăvârșitorul credinței tale”. Mântuirea și pacea ta vor reveni numai atunci, când Domnul Isus te va cuceri iarăși. Uită dar, de înfrângerile suferite!

Alergarea după câștigul pre-

miului ceresc, să fie singura a vieții noastre. Intr'o vreme de materială și atât de căca a noastră, când toți gonopă bunuri pământesti, cândleoane de oameni sunt preocupat numai de gândul averii și rămâne singura dovadă a credinței, alergarea lor lui Dumnezeu, după vieții veșnice.

Să nu rămânem datori cu dovada a credinței noastre tru lumea care ne înconjo-

O DATORIE

de Marin Dumitrașcu, predicator, Plocești.

Revista „FARUL CREȘTIN”, și-a început, cu ajutorul Domnului, apariția ei, în timpuri și împrejurări vitrege din multe puncte de vedere, dar tot cu ajutorul Domnului, a trecut cu bine și victorioasă peste toate greutățile. Această revistă se află în al cincilea an al apariției ei, în care timp și-a ținut dramul stabilit la început. A upărat la timp, a dus în coloanele ei la mii de suflete ceva din Evanghelia Domnului, nu s'a angajat în lupte de partide, critici sau cleveleli cari să învenineze inimile credincioșilor, a înțeles să stea numai în slujba Evanghelii și păcei lui Hristos, și a servit frățietatea în Hristos în multe feluri, umplând astfel un mare gol în lucrarea Domnului din țara noastră.

Această revistă, așa cum este, și-a făcut datoria ei. Și același lucru se poate spune și despre cei cari au lucrat la această revistă, cari au abonat-o și cart au luptat pentru a face cât mai multe abonamente.

Revista „FARUL CREȘTIN”, face pregătiri cu în al șaselea an al apariției, cu ajutorul Domnului, să ne viziteze mai des ca până acum. „FARUL”, vrea să intre în casele noastre în fiecare săptămână, nu numai de două ori pe lună ca până acum. Cine ar putea să înșire de pe acum căce joloase și bucurii ne va aduce „Farul”, în fiecare săptămână? Predici puternice, articole de zidire sufletească, istorioare frumoase, știri de tot felul din țară și din străinătate, etc. Și oare poporul Domnului din țara noastră nu meriță sau nu poate să aibă o asemenea revistă? BA DA! Dar asta depinde de noi. Avem datoria sfântă a ajuta revista noastră „FARUL CREȘTIN”, să apară săptămânal, servind astfel mai bine cauza Frățietății Domnului în țara noastră.

Și ajutăm „FARUL CREȘTIN”, ca în 1938, să intre în casele noastre în e săptămână. Să-i deschidem ușa și a inimii noastre, să deschidem

ușile caselor și inimile vecinilor, prietenilor, cunoșcuților și rudelor noastre, abonându-l și luptând să câștigăm cât mai mulți abonați pe 1938.

Deși abonamentul se va dubla, pentru că și apariția lui se va dubla, totuși nu trebuie să fie nimeni din abonații actuali ai „FARULUI” care să se lipsească de revistă pentru acest motiv. E o datorie a copiilor Domnului să ajute lucrul Său și pe această cale. Cele patru mii de abonamente nu trebuie să scadă, ci să se dubleze pentru anul viitor, dar această depinde de felul cum vom ști să ne achitam de datoria noastră. Să ținem Domnului putere pentru a ne îndeplini cât mai bine această datorie.

De pe câmpul de mistune

Dela 23 Nov. 1935 până la 1 Iulie 1937, în timp de un an și șapte luni, am călătorit cu trenul și pe jos vreo 9180 km. Am ținut cam 477 servicii biblice, am vizitat bolnavi în spitale și la casele lor, am fost împărțit sute de tractate și Evanghelia și am vizitat mai multe provincii, unde am vestit Evanghelia.

În aceasta țară, numărul locuitorilor e aproape 15 milioane, iar frații baptiști sunt peste 2000. Libertate religioasă este, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu. Președintele Uniunii baptiste are carnet de călătorie liberă pe căile ferate în orice parte a țării și pe orice clasă. Nu plătește nici trenul, nici vaporul. Predicatorii au reducere de 50 la sută pe căile ferate, și delegații la congrese.

Lucrul pe care îl facem în numele Domnului Isus, în aceste părți, se găsește în 2 orașe și 20 sate. În unele avem frați în altele numai prieteni. În această toamnă încercăm să trimitem un frate misionar de aici între românii de peste Dunăre. Pentru acest scop 86 frați surori și prieteni au promis și au adu-

nat cam 16 mii lei. Câțiva frați din Iași-România au făcut un dar de Evanghelia pentru poporul de aici, că și mai mult, s'au hotărât a misionar pentru 3 luni de zile, lucreze între românii din Timoc, nezeul cerului le va răsplăti. La vangheliu este aici la început „vlas” din Timoc și Craina este iat în cele sufletești. Am fost teva rânduri la ei și m'am concred în farnece, în șerpi cari nuui, în duhuri cari chinuiesc fe fa așa zise jocuri sfinte. Când mul șarpe din pământ, îi întin peste cari, dacă trece șarpele, loac contra frigurilor și durerilor. La sărbători ies afară cu stea cari atărnă cruci, icoane, oglinz gare, se învârtesc pe lângă pomi

Vreo 75 km. dela Dunăre se 3 sate unde, la Rusali, femeile cite de duhuri — zic ei — pent motiv trebe să le joace până și Timp de o săptămână beau și pomană, iar după ce s'au amete pământ, țipă, iar câțiva bărbați în mână o sticlă cu alcool, mare, usturoi, pelin și busuioc. La fel fetele poartă cârpe și stea ste spate de care atărnă o oglinz și desfrăul sunt la culme. nici nu știu câți ani au. Spirăst butoiu le chinuiesc. Când le vor spre Isus, nu pricep nimic. Dra lui de pe Calvar, n'o cunoșc. Te drumul mare și ucideri se fac

Acestor oameni le vestim. Mulți dintre ei au primit Evan au auzit despre Domnul. Smer nem viața în slujba Celui mor ce și așteptăm ca rodul munc să-l vedem în veșnicii.

Rugați-vă pentru noi, ca să nieri a le duce Evanghelia.

Al Dvs. în slujba lui stos, A. Bălgrădeanu,

DRAHMA PIERDUTĂ

Luca 15:9-10.

În vremea lui Isus femeile din Iudeea și Siria purtau o podoabă de aur. Făceau din zece drahme un lanț pe care îl așezau în jurul gâtului în așa fel că drahmele se vedeau pe frunte. Drahma era un metal pe acele vremuri, care prețuia cam 35 lei în banii noștri de azi. Pentru o drahmă un om trebuia să muncească o zi.

Și sigur că, dacă o femeie pierdea o drahmă din podoaba ei, aceasta o căuta foarte întrăgă și nu forma o podoabă completă pentru cap.

Domnul Isus seamănă pe Dumnezeu cu o astfel de femeie și pe păcatele noastre cu o astfel de drahmă. Și noi am fost făcuți ca fiind o podoabă pentru Dumnezeu, un mărgăritar în cununa Sa. Dar, Hristos însă, ne spune că suntem pierduți; așa cum a pierdut drahma femeii.

Iubite cititor, crezi tu că ești un suflet pierdut? Judecă-te în lumina următoarelor întrebări: Ai pierdut păcatele iertate? Ești tu în pace cu Dumnezeu? Aprobă Hristos felul tău de viață? Ești tu născut din nou? E viața ta spălată în sângele scump al lui Hristos, care a curs pe cruce pentru tine? Trăești tu într-o strânsă legătură cu Domnul? Dacă nu poți să răspunzi cu un **da sigur** la aceste întrebări, atunci ești un suflet pierdut din cununa Tatălui tău.

Și e trist să fii o drahmă pierdută. Când femeia a pierdut-o, nu știa să o găsească. Nu avea nici un folos de ea. Nu o putea folosi nici să cumpere ceva pe ea, nici să-și împodobească fața. O drahmă pierdută, e o drahmă fără niciun folos. Oare tu ești tot așa și sufletul tău? Ce folos ai tu de viața aceasta? Muncești de dimineată până seara, te străduiești, te chinuiești să găsești ceva rost și ceva fericire în viața ta, totuși cu ce te alegi? Ce câștigi tu când trăiești? Singurul lucru care rămâne din viața ta sunt păcatele grele pentru cari ai trebui să suferi în iad. Și ce folos are Dumnezeu de tine? El nu te-a făcut să-L lauzi și să-L slujești. Se bucură El de viața ta? Il lauzi tu prin viața ta de toate zilele? O nu! Dimpotrivă. Păcatele tale îl rănesc și îl insultă.

Iarăși o drahmă pierdută e o drahmă fără valoare. Ea are valoare înainte de a fi pierdută. Dacă o găsești, ea are valoare. Dacă nu o găsești, ea are valoare înșă, cât e pierdută, nu are valoare absolut nimic. Și

sufletul tău a avut și poate avea mare valoare! Domnul Isus spune: „**Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul?**” (Matei 16:26). Din aceste cuvinte reiese că sufletul tău e mai prețios decât toată lumea, cu tot aurul și bogățiile ei. Totuși atâta vreme cât e pierdut în păcat, n-are niciun preț.

Apoi o drahmă pierdută, se strică. Pe ea a fost chipul împăratului și numele lui. Însă rugina începe să mănânce încet drahma, chipul împăratului se deformează și în sfârșit se șterge cu totul. Încet, încet, drahma ajunge să se ruineze cu totul. Ce adevărată și totuși ce tristă pildă e aceasta cu privire la sufletul tău! Când Dumnezeu a făcut pe primul om, a zis: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea Noastră” (Fac. 1:26). Adică El a așezat în sufletul nostru chipul sfințeniei, iubirii și bunătății Sale! Ce minunate ființe ne-a făcut Dumnezeu! Dar, vai, noi am ajuns, prin păcat, suflete pierdute! Mai sameni tu cu Dumnezeu? Tu, care ești mândru, care mințeste, care pofteste și faci o mulțime de alte păcate? Ah, rugina păcatului a mâncat, a distrus chipul Împăratului ceresc din tine! Ce minunat a fost făcut sufletul tău! Și totuși în ce stare e zi!

Dar există o speranță pentru drahma pierdută. Femeia o caută cu lumina aprinsă prin toate locurile întunecoase! Se poate s-o găsească! Ce pildă frumoasă e această femeie cu lumina aprinsă în mână care se apleacă pretutindeni ca să găsească drahma pierdută. Ea preînchipuiește pe Domnul Isus, care s'a pogorât din ceruri numai și numai ca să te caute pe tine. Și El te caută și acum cu lumina Evangheliei în mână. Femeia a căutat drahma, pentru că era proprietatea ei. Și Isus te caută, pentru că tu îi aparții Lui. El te-a făcut și El te ține.

Și totuși există o deosebire între Hristos și această femeie. Ea a trebuit doar să aprindă o lumină pământească, să măture și să caute. Isus însă, a trebuit să aprindă o lumină spirituală, lumina Evangheliei și aceasta nu putea fi aprinsă decât cu sângele Său, cu suferințele Sale, cu moartea Sa pe cruce.

Și între tine și drahmă există o deosebire. Drahma era un lu-

cru mort. Ea nu se putea împotrivi femeii. Când aceasta a văzut-o, a pus mâna pe ea și a luat-o. Nu tot așa e cu tine. Tu ești o ființă liberă. Te poți lăsa găsit de Hristos sau poți fugi și te poți ascunde de El și de lumina Sa. De aceea răspunderea ta e mare.

Iubite suflete! Acum, când ești în aceste rânduri, Domnul Isus te caută! Își îndreaptă lumina spre tine ca să te găsească! Te cheamă cu vocea Sa iubitoare și îți spune: „Vii la El. Nu-L auzi? Nu simți îndemnul Duhului sfânt, care te îndoldește să-ți predai inima lui Hristos? Scriitorul acestor rânduri se roagă pentru tine ca să ajungi o „drahmă găsită”, un suflet aflat de Isus!

Ce minunat lucru e să fii un suflet găsit!

Un suflet găsit e un suflet iertat! Isus îți șterge păcatele cu sângele Său și Tatăl ceresc te primește de fiu al Său. Tot trecutul tău păcătos, toată fărădelegea ta e acoperită pentru totdeauna. Proorocul David, după ce a găsit acest lucru, strigă: „Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit! Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea!” (Ps. 32:1-2).

Un suflet găsit e un suflet înviat. Femeia curăță drahma de rugină și o face iarăși frumoasă. Chipul regelui iese iarăși la iveală. Același lucru îl face Domnul cu sufletul nostru. Apostolul Pavel scrie către credincioșii din Colose: „...v'ati desbrăcat de omul cel vechiu, cu faptele lui, și v'ati îmbrăcat în omul cel nou, care se înviește spre cunoștință după chipul Celui ce l-a făcut”. (Col. 3:9-10). Aceasta e lucrarea pe care o face Hristos cu tine când te găsește: te desbracă de firea ta păcătoasă cu toate patimile și poftele ei, și te face un om nou, după chipul Său. Tu devii iarăși drahma curată cu chipul Împăratului ceresc, vrednică de a fi pusă în cununa Sa.

Un suflet găsit e un suflet fericit. Domnul ne spune că e o mare „bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește”. Dumnezeu se bucură, îngerii se bucură, credincioșii se bucură. Pentru cea mai mare bucurie o are el, sufletul pocăit. Nu vrei tu să ai din această bucurie, azi? Lăsați să găsit de Isus și dă-i inimă Lui!

Din lumea largă

Intreagă țara va sărbători în 16 Octombrie, a. c. aniversarea zilei de naștere a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea. Bisericile baptiste din întreaga țară au datoriat să ridice rugăciuni și cereri către Dumnezeu pentru Regele nostru.

Bani de 5 lei se retrag din circulație până la data de 1 Ianuarie, 1938. În schimbul lor se vor primi monete noi de câte 50 lei de la administrațiile financiare, conform ordinului Ministerului de finanțe.

A murit cel mai mic om din lume, Tiny Tim, care avea o înălțime de 52 centimetri și cântărea 11 kilograme. N'a fost niciodată în viață bolnav serios.

Ministerul de industrie și comerț a dat o decizie prin care se stabilesc prețuri fixe pentru uneltele trebuincioase plugarilor, ca: pluguri, grape, rarețe, prăsite, etc. Aceasta pentru că plăgarii erau exploatați de diferiți comercianți.

P. T. Thompson, un fruntaș al vieții baptiste din Anglia a trimis ziarului Baptist Times, o scrisoare în care spune între altele că nu crede că Statul român și biserica dominantă ar fi în stare să aplice decizia din primăvară. „Am fost”, continuă dânsul, „delegat la conferința din Oxford, care s'a ocupat de biserică, societate și stat. Delegația bisericii ortodoxe din România a fost însemnată și a avut loc important în conferință, — profesorii Șerban Ionescu, C. Iordăchescu, Dr. Vasile Geo, Ispir, Rev. Irineu Mihălcescu, Rev. arhimandritul Iuliu Scriban. O persoană impunătoare, reprezentând pe ortodocșii din alte țări, a fost arhiepiscopul Germanos, unul din președinții conferinței. Intre hotărârile conferinței a fost și aceea că bisericile reprezentate se vor abține de a-și da învoierea ca statul să prigonească minoritățile religioase și asupra acestei hotărâri s'a accentuat tot atât de mult ca și asupra celor mai importante. Votarea acestei hotărâri de către delegații ortodocși din conferință mă face să sper că acești delegați vor protesta împotriva violării în țara lor a principiilor exprimate de conferința din Oxford”. Bine ar fi să putem spera și noi!

Generalul Gamelin, comandantul armatei franceze a sosit în România unde ia parte la mai multe

serbări și la manevrele armatei, cari se țin în această lună. La sfârșitul manevrelor se vor ține la Alba Iulia mari serbări naționale la cari va lua parte și Majestatea Sa Regele.

Războiul dintre Japonia și China continuă cu o furie groaznică. Armata japoneză, foarte bine pregătită înfrânge pretutindeni împotrivirea dărză a chinezilor, cari sunt mai slab înarmați. Se spune că Rusia trimite încontinuu arme pentru China. Războiul se prevede de lungă durată. Doua războaie avem, unul la apus, în Spania și altul la răsărit, în Asia. Să ne rugăm Domnului pentru ca să țină țara noastră departe de ele.

Comandanți „Cântările Sionului” lucrate și legate bine dela Comunitatea Baptistă Oradea, str. Bărbănuțiu 27.

Numai 7 la sută din populația orașului New-York face parte din vreo biserică protestantă.

Dr. John Wilson, predicator baptist în Woolwich, a bătut recordul ca predicator, fiind păstorul bisericii baptiste din această localitate, timp de 60 de ani. Serbarea îndeplinirii a 60 de ani ca predicator, a ținut 16 zile. Orașul Woolwich i-a oferit cetățenia de onoare cu care ocazie s'a ținut o mare serbare în cinstea dânsului în saia festivă a orașului. El a început lucrul acum 60 de ani într-o clădire foarte mică și cu un grup restrâns de membri. Dar biserica a crescut atât

Dela Uniune

Reînnoim chemarea noastră ca bisericile baptiste din țară să țină în 17 Oct. o zi de post, rugăciune și jertfă. Să cerem în rugăciuni fierbinți ca Dumnezeu să dea libertate poporului Său în țara noastră și să deschidă ochii dușmanilor noștri ca ei să vadă că luptă împotriva Lui. Jertfele din această zi să le dăruim pentru apărarea confesiunii noastre trimițându-le la fr. N. Oncu, Str. Blanduziei 4, Arad.

Fratele I. R. Socăciu, președintele Uniunii, a vizitat în zilele trecute pe frații din Oradea, mai multe biserici din jud. Bihor, biserica din Cluj și câteva localități din jud. Arad.

Fr. I. Cocuț, secretarul Uniunii, a fost la București în 3-9 Oct., intervenind la autorități pentru libertatea noastră și pentru legiferarea cultului baptist. Sperăm să putem scrie în număr viitor, ceva noutăți în această privință.

de mare încât azi e o puternică țară în întreg orașul. Dr. Wilson a fost foarte mult pentru apărarea drepturilor muncitorilor și pentru dreptatea

Gubernul hitlerist a închis toate școlile secundare și primare, toate instituțiile de educație ale clerului confesionale din Germania. Pe de pastori dintre cei mai vestiți în țara noastră, sunt ținuti arestați în rețele de concentrare. Însă Baptistii din Germania au deplină libertate. Statul le-a dat dreptul să meargă din comună în comună cu niște căruțe misionare, fiecare căruță e o echipă misionară ținând întruniri în comune, predicând evanghelia și răspândesc literatură

Biserica baptistă din Bălaia a ținut în 12 Sept., ordinarea fratelui Pavel Comisia de ordinare a fost compusă din frații predicatori: I. Țirban, I. Șerban, Pavel Popa, Mihai Gherman și N. I. Pogana din Gepis. Serbarea a fost o serbare a tineretului, condusă de I. Pogana din Gepis. Serbarea a fost o podobită cu poezii, convorbiri și cântecuri muzicii din loc, condusă de Buzlea.

În Mada, jud. Hunedoara, s'a ținut în 29 August, căsătoria fratelui Pavel N. absolvent al Seminarului Baptist, cu sora Zenovia Raf. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. Ilie Mărza. Au maritat fr. I. Mărza, N. Iosivescu și sora Maria Popovici.

Convenția Baptistă de Sud din SUA Unite a crescut din 1932 până în prezent cu 416,175 membri.

Corul baptist din Bonțesti a marșat pe jos din Valea Crișului în județul Mureșului, ca să se bucure cu frații din Dumbrăvița și jur în 5 Sept. Serbarea a fost condusă de fr. Dărău Alexandru. Au vorbit frații: Victor Ștefănescu, Ștefan Iulita, I. Costea, Bonțesti, Cismas și grădinarul ma din Bata și Petru Muntean din Ardeu. La întoarcerea prin pădurea din Bonțesti a întâlnit o trupă mică de soldați la punctul Ciuca, în frunte cu un colonel, cărora le-a cântat Imnul și Fiica Ierusalimului.

Frații din Voia, jud. Hunedoara, au avut, în 19 Sept. o serbare condusă de fr. N. Iosivescu, la care a vorbit și fr. Pavel Naghi.

Biserica baptistă din Salonta a ținut în 5 Aug., înmormântarea fratelui D. C. bei. Au vorbit frații: Mihai Vicaș, Ștefan Petru, Vicaș Teodor, Popa N. Petrică, Covaci și Vaș. A cântat muzica din

Abonați

MANAZIENIC
pe 19

DE PE OGORUL EVANGHELIEI

Biserica baptistă din Sâniculaul român, Bihor, a avut, în 12 Sept., un botez cu 10 suflete, îndeplinit de fr. Dimitrie Bădea, ajutat de fr. Dărie Maghiar și fr. Lăzău. A cântat muzica din loc, condusă de fr. I. Crețu.

Frații din Petriș au ținut un botez cu 10 suflete în 26 Sept., oficiat de fr. Ilie Iosif, ajutat de fr. Iacob Iosif. A cântat muzica din Pojoga. După masă a avut loc o serbare, condusă de fr. Rubin Popovici.

Un telegramă din Shanghai a anunțat Soția Baptistă Misionară de Nord din Statele Unite că universitatea Baptistă din Shanghai a fost ocupată de armata japoneză și e folosită de japonezi pen-

tr-un împodobită cu struguri, zarzavaturi, flori, saci cu pâine, etc.

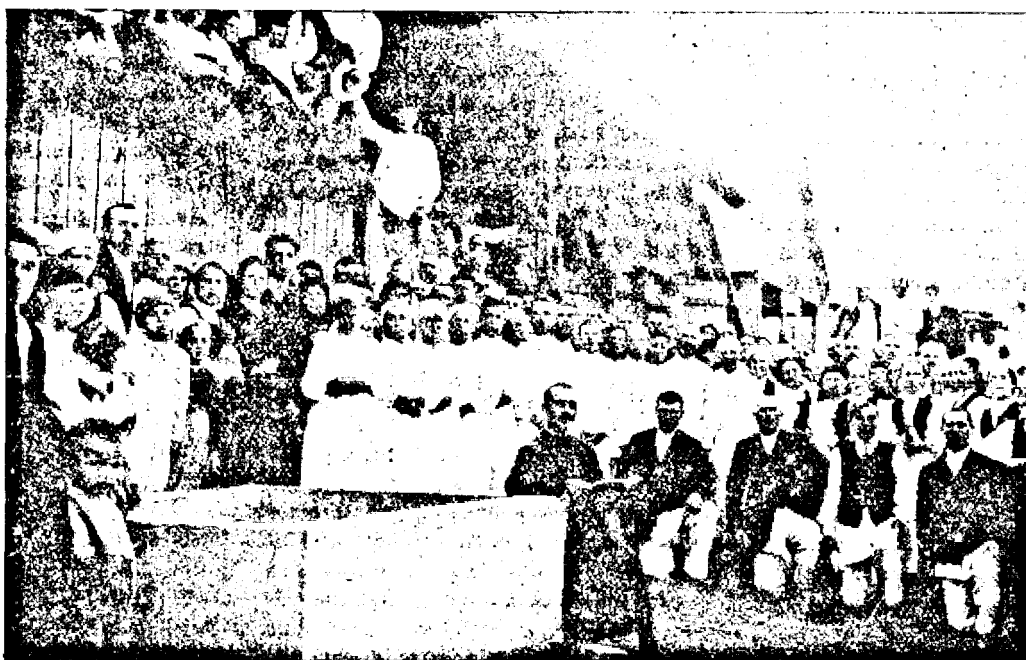
Diferitele organizații baptiste din toată India aduc tratative cu privire la unirea tuturor baptiștilor din această țară într-o singură uniune. S'a compus un statut și, în 1—3 Ianuarie, 1939, va avea loc prima conferință cu delegați din toată India.

În Rădești, jud. Arad, a avut loc, la 19 Sept., un botez cu 8 persoane, îndeplinit de fr. Dănilă Pascu, ajutat de fr. Emilian, Cristea și C. Pascu. Au cântat corurile din Bontăști, Pleșcuța și Rădești și muzicile din Secaș, Almaș și Dieci.

La serbarea îndeplinirii de 169 de ani a universității baptiste Brown, din Pro-

vidența, S'a arătat că, dacă va fi învățat copilul din tinerete pe ce cale să meargă, când va îmbătrâni, nu se va îndepărta dela ea. A fost o zi de mare înălțare sufletească.

Știri din jud. Hotin. În 12 Sept. s'a ținut în Costiceni, botezul a 80 de suflete, îndeplinit de fr. Zaharie Mudreac și Ion Rusu. După botez s'a ținut, în curtea bisericii, o evanghelizare de către fr. Marcu Nichifor. În 29 Aug. s'a ținut în Balasinești, ordinarea fratelui S. Amos ca presbiter și a fr. Liferi Popovici ca diacon. S'au mai ținut în această vară în acest județ, botezuri în Romancauți cu 64 suflete, în Câsla cu 64 suflete, în Percăuți două botezuri și în Căzăceni unul.

Botez cu 18 persoane ținut la 15 Sept. de fr. Avram Pop în Milaș. Au luat parte frații din 18 comune.

scopuri militare. Până la trimiterea telegramelor, clădirile universității au fost distruse prin șapte locuri de gloanțe. Academia Riverside din Shanghai, suportată de Metodisți și Presbiterieni, a fost năvălită cu totul. Toți misionarii baptiști din China s'au retras spre sud din calea războiului și până acum, niciunul n'a fost rănit sau ucis.

Fr. Dumitru Baban, ajutat de fr. Alecu Popovici, a ținut în 20 Iulie, căsătoria soriei Maria Fulea cu fr. Ionașcu din Stanja.

Biserica baptistă din Crocmaz, jud. Ceaia Albă, a avut, în 19 Sept., o frumoasă serbare a secerișului, condusă de căpitanul fr. Vlas Băta. Au luat parte frații din comune. O orchestră frumoasă, condusă de fr. Iov Constantinov din București, a cântat trei coruri, au împodobit serbarea cu flori și stăruiri spirituale. Casa de rugăciune a

Stăruiri spirituale. Casa de rugăciune a fost împodobită cu struguri, zarzavaturi, flori, saci cu pâine, etc. Diferitele organizații baptiste din toată India aduc tratative cu privire la unirea tuturor baptiștilor din această țară într-o singură uniune. S'a compus un statut și, în 1—3 Ianuarie, 1939, va avea loc prima conferință cu delegați din toată India. În Rădești, jud. Arad, a avut loc, la 19 Sept., un botez cu 8 persoane, îndeplinit de fr. Dănilă Pascu, ajutat de fr. Emilian, Cristea și C. Pascu. Au cântat corurile din Bontăști, Pleșcuța și Rădești și muzicile din Secaș, Almaș și Dieci. La serbarea îndeplinirii de 169 de ani a universității baptiste Brown, din Pro-

vidența, S'a arătat că, dacă va fi învățat copilul din tinerete pe ce cale să meargă, când va îmbătrâni, nu se va îndepărta dela ea. A fost o zi de mare înălțare sufletească. Știri din jud. Hotin. În 12 Sept. s'a ținut în Costiceni, botezul a 80 de suflete, îndeplinit de fr. Zaharie Mudreac și Ion Rusu. După botez s'a ținut, în curtea bisericii, o evanghelizare de către fr. Marcu Nichifor. În 29 Aug. s'a ținut în Balasinești, ordinarea fratelui S. Amos ca presbiter și a fr. Liferi Popovici ca diacon. S'au mai ținut în această vară în acest județ, botezuri în Romancauți cu 64 suflete, în Câsla cu 64 suflete, în Percăuți două botezuri și în Căzăceni unul.

Ne bucurăm că, la granița bolșevismului și ateismului, lucrul Evangheliei prinde astfel de rădăcini.

Biserica baptistă din Lipova a ținut, în 22 Sept., un botez cu 5 suflete, îndeplinit de fr. I. Savu, ajutat de fr. I. Luca. Au cântat muzicile din Radna, Șoimoș și Lipova.

În Săliștea de sus, jud. Maramureș, frații au deschis un nou locaș de închinăciune. Serviciul a fost condus de fr. Teodor Covaci, din Cârpești mari, ajutat de fr. I. Bălănean, din Jibou și fr. I. Tincău. Au luat parte frații din zece comune.

Frații din Verciorova, jud. Severin, au avut, în 22 Sept., botezul a 48 de suflete. Au vestit cuvântul Domnului Pavel Răduță, I. Rusu și Seracin.

Fr. P. Paidola și V. Seracin au oficiat căsătoria religioasă a soriei Călina Megeleș din Pârvova, cu fr. M. Frențescu din Borlova.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Femeia păgână

Dăm mai jos mărturisile unei misionare, Corlett, din nord-estul Indiei, despre starea femeilor de acolo. Ea spune că fetele din acele părți intră ca mirese în casele bărbaților la vârsta de 12 ani, ba și mai de timpuriu, ca să nu mai poată ieși din casă niciodată. Multe milioane de astfel de femei pot fi vizitate de misionare, însă sunt așa de puține ca să le cerceteze. Când ele au auzit despre mântuire, au exclamat: „Mântuire pentru femei!? Ce învățătură minunată!”

Căci religia lor le învață că mântuirea e numai pentru bărbați și, când aud că Domnul Isus a murit și pentru femei, ele se bucură și-L primesc îndată ca Mântuitorul lor. Însă le e foarte greu să-și mărturisească credința în public. Dacă se hotărăsc să urmeze pe față pe Isus, le costă foarte scump. Într-o țară unde femeia n'are nicio libertate să trăiască și să câștige, e foarte periculos ca ea să fie dată afară din casă. Dar îndată ce o femeie mărturisește pe Hristos, e aruncată pe stradă. „Căsătoriile copiilor sunt obișnuite și acum în India”, continuă misionara. „Copiii de șase sau de șapte ani sunt căsătoriți adeseori după persoane bătrâne. Mica mireasă e îmbrăcată în haine frumoase de mătase și e încărcată cu inele și alte podoabe, cari îi plac, fără ca ea să-și dea seama ce înseamnă căsătoria. Ea nu știe că intră într-o închisoare de unde nu va putea ieși niciodată. Căci soția indiană n'are voie să-și părăsească odăia, numită purdah, toată viața.

„Mergând să predicăm într-o comună din Zenanas, am auzit un gemet și, întărându-ne, am văzut o tânără văduvă căzută la pământ în cele mai mari dureri. Avem leacuri cu mine și am cerut familiei să-mi dea voie s'o ajut. Dar ei mi-au răspuns mândri: „Nu-ți dăm voie!” „Dar va muri”, spusei eu. „Nu vrem să mai trăiască”, au răspuns ei. „Dece și-a omorât bărbatul?” Căci indienii cred că, oridecâteori moare un bărbat, soția lui e de vină. De multeori fetele sunt căsătorite după bolnavi sau după bătrâni. Când ei mor, mica văduvă e pedepsită grozav, fiind acuzată că e vinovată de moartea soțului. Astfel a trebuit să plecăm și să lăsăm acea tânără în suferințele ei. Isus a venit să mântuiască aceste femei din starea lor. Cine e gata să meargă să le ducă mântuirea?”

De pe ogorul Dobrogei

Una din provinciile în cari vestea Evangheliei a pătruns mai târziu, e Dobrogea, un ținut așezat între Dunăre și Marea Neagră, cu o populație poate mai pestriță ca în orice alt lac, având vreo

șase națiuni. Români, Ruși, Germani, Turci, Găgăuți, Greci. Și e interesant că, afară de Germani — cari au comunitate aparte — toți ceilalți bapțiști se închină la un loc.

Ca la început, sunt abia cam vreo 500 membri, în toată Dobrogea. Clădirile sunt puține și nu prea mari. Coruri au puține și acelea sunt mici.

Cred însă, că bapțiștii din Dobrogea au, într'un fel, cele mai mari și cele mai frumoase oportunități; vestirea Evangheliei la diferite națiuni și, prin aceasta, pătrunderea ei în colțuri depărtate, ca acum cu mutarea Turcilor în Turcia.

Se merită a fi scoase la iveală câteva calități ale fraților noștri de peste Dunăre. Sunt plini de dragoste, iubitori de Casa Domnului, încearcă lucruri mari, sunt zeloși în misiune, setoși după Cuvântul Evangheliei și darnici.

Se simte însă, o mare lipsă de lucrători în via Domnului, oameni cari să bătătoarească drumurile cu vestea mântuirii.

În ziua de 11 Sept. a. c. în Biserica Baptistă din Constanța a avut loc, conferința anuală a Comunității, la care au luat parte un număr frumos de delegați din biserică. Conferința a decurs într'un spirit creștin și biblic. La aceasta conferință s'au luat câteva hotărâri mari și însemnate: 1) *Contra alcoolului.* Oprirea cu desăvârșire a membrilor să folosească alcool și punerea sub disciplină a celor ce se abat. 2) *Evanghelizări în toate bisericile.* În cele din urmă am ajuns să descoperim și noi valoarea evanghelizărilor. Ele sunt mai prețioase și mai pline de roade ca serbările. Bisericile, cari fac evanghelizări, aduc suflete și cresc. 3) *Un fel de rotație a predicatorilor.* Au puțin predicatori, însă oameni predați și gata de orice jertfă pentru înaintarea lucrului Domnului. Acest lucru e iar foarte bun. Aduce înprospătare în biserică, schimbă monotonia, încercă de experiențe pe predicatori, îi face să vadă mai mult, să cunoască mai mult, trezește spiritul misionar, etc. 4) *Activitate în școlile duminicale, Soc. Tineretului și Soc. Femeilor.* Când aceste ramuri ale bisericii sunt în desvoltare, biserica e în creștere și 5) *Creiarea unui fond PENTRU RIDICAREA UNUI ORFELINAT.* Poate nu peste mult timp, bapțiștii vor avea al doilea orfelinat. Incet, încet, ajungem și noi unde au ajuns alții când încă erau mai puțini ca noi. Pe noi abia acum ne-a cucerit mila față de acci cari cresc sărmani pe lume.

Deschiderea noului local din Constanța. În 12 Sept. a. c. a avut loc serbarea frumoasă a inaugurării localului nou al Bisericii din Constanța. El a fost ridicat prin

mari jertfe, costând peste 400.000 la loc bun, cu mai multe camere clase în școala duminicală, locuința predicator, bibliotecă, etc. Domnului a fost predicat de frații Diru, Gl. Cristea, T. B. Mircea, Ș. Băil, Andrușa Sezonov, Alexa etc. La serbare a luat parte și M. Daniel. Au cântat corurile din Iași din Oroszlari. „Cât de mândra Domnului...”

ALEXA. PG

Dărnicia

de D. Baban, predicator, Constanța

Dărnicia este o mare probă pentru bisericile noastre baptiste. Multă s'apă la temelia lucrării Domnului și mai puțin adevărat că, este un păcat ca toate celelalte care duc la moarte și roade terribile ale Hristos.

Avem predicatori buni și destul de buni bisericile bine organizate și bine administrate, dar câți predicatori și bisericile care luptă împotriva acestui păcat, ce cea mai mare pagubă lucrului Domnului? Câți predicatori și bisericile care nu aplică măsurile disciplinare lor sgârșite? Dece toate celelalte se pedepsesc până la extremitate? Dece sgârșenia nu? Dece se îngăduie bisericilor asemenea păcat? Este ori păcat sgârșenia? Dacă nu este păcat, propovăduim, iar dacă este păcat, se tolerează? Dece predicatorii și bisericile sunt desarmați în fața acestui păcat? În această direcție, Cuvântul Domnului nu trebuie împlinit? Domnului noi îi slujim, nu va, avea nimic

Nu e vorba să dai bani pentru predicator, ci în măsura câștigului tău, să dai pentru fești Domnului din venitul tău. Nu va avea care ține socoteală de acest lucru? Sigur că da, — Domnul. Ce sunt decăt niște administratori în măsura, și a lui Dumnezeu și unde mântuiește Domnului? Ce am făcut cu ea? Mulțumit Marele Stăpân de adăptarea noastră?

Predicatori și bisericile, treziti-vă acum! Cereți membrii și respectarea Cuvântului Domnului în această privință. Citiți și veți vedea că toată lumea cere să se adună anumite fonduri pentru bisericile noastre. Oare noi să stăm cu mâinile încrucișate când avem marea dăruire de-a da lumii Evanghelia Păcii?

Dați Domnului partea Lui din veniturile voastre și nu v'o însușiți voi!

Girant responsabil: I. C.